

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ DE LES AL·LEGACIONS PRESENTADES PEL COMITÈ D'EMPRESA DE SERVEIS FUNERARIS, S.A. EN RELACIÓ AMB L'APROVACIÓ DE LA PROPOSTA DE TEXT ARTICULAT DE LA NOVA ORDENANÇA DE SERVEIS FUNERARIS DE BARCELONA

1. Sobre les “*activitats dels serveis funeraris*” que necessàriament han d'assumir els prestadors de serveis funeraris

Com a primera al·legació, i en relació amb l'apartat segon de l'article 4 de la proposta de text articulat de la nova Ordenança de Serveis Funeraris de Barcelona (“**l'Ordenança de Serveis Funeraris**”), pel qual es regulen les funcions que necessàriament hauran d'assumir els prestadors de serveis funeraris, el Comitè d'empresa de Serveis Funeraris, S.A. (“**Comitè d'empresa**”) sol·licita que s'hi incloguin més funcions de les ja previstes.

En particular, el Comitè d'empresa sol·licita que s'incloguin els apartats e (pràctiques sanitàries), f (servei de tanatori), g (pràctiques de tanatopràxia) i h (trasllat de cadàvers).

Doncs bé, la petició realitzada pel Comitè d'empresa no pot ser acceptada atès que la inclusió de les pràctiques proposades suposaria la vulneració de l'article 4 de la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris (“**Llei de Serveis Funeraris**”).

En particular, l'article 4 de la Llei de Serveis Funeraris preveu que les entitats prestadores de serveis funeraris hauran d'assumir la gestió (i) d'informar i assessorar sobre el servei, (ii) subministrar el fèretre, urnes cineràries i restes, (iii) realitzar les pràctiques higièniques necessàries en el cadàver, col·locar-lo en el fèretre i transportar-lo des del lloc de la defunció fins al domicili mortuori, si s'escau, i fins al lloc de destinació final mitjançant un vehicle de transport funerari i, per últim, (iv) fer la gestió dels tràmits administratius preceptius per a tot el procés fins a l'enterrament o la incineració, de conformitat amb la normativa aplicable, i per a la inscripció de la defunció en el Registre Civil.

Per tant, i sent que l'article 4 de la Llei de Serveis Funeraris no preveu com a pràctiques que necessàriament han d'assumir els prestadors de serveis funeraris aquelles que pretén incloure el Comitè d'empresa, l'Ordenança de Serveis Funeraris no les pot incloure ja que, si fos així, s'estaria vulnerant el contingut de la Llei de Serveis Funeraris.

Tenint en compte l'anterior, es desestima l'al·legació.

2. Sobre "l'activitat privada de serveis funeraris"

Com a segona al·legació, i en relació amb l'article 9 de l'Ordenança de Serveis Funeraris que regula l'autorització que han d'obtenir les empreses que prestin serveis funeraris, el Comitè d'empresa considera que caldria incloure el següent:

- (i) En primer lloc, en l'apartat primer de l'esmentat article, el Comitè d'empresa considera que caldria incloure "*el respecte als drets laborals dels treballadors inclosos els drets de llibertat sindical*".
- (ii) En segon lloc, pel que fa a l'apartat segon de l'article 9 de l'Ordenança de Serveis Funeraris, el Comitè d'empresa sol·licita que s'estableixi que, per a prestar serveis funeraris "*sí que cal [...] tenir infraestructura en tanatoris i espais de contractació a la ciutat de Barcelona*".
- (iii) Per últim, el Comitè d'empresa sol·licita que l'article 9 de l'Ordenança de Serveis Funeraris incorpori un nou apartat pel qual s'estableixi que les empreses funeràries garanteixin "*de forma acreditada que disposen del personal qualificat per dur a terme les tasques que deriven de l'acondiciament higiènic i la cura del difunt*".

En primer lloc, cal advertir que no és possible incloure la menció expressa al respecte dels drets laborals com a condició prèvia per obtenir l'autorització per prestar serveis funeraris donat que aquesta és una qüestió que escapa de l'àmbit objectiu de l'Ordenança de Serveis Funeraris.

En particular, l'autorització prevista a l'article 9 va destinada a regular l'activitat de prestació de serveis funeraris i no els seus operadors.

A més a més, els drets dels treballadors, inclosos els drets de llibertat sindical, ja es troben protegits en el nostre ordenament jurídic per una norma amb rang de llei (i.e. el Reial Decret Legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors) pel que, no hi ha cap necessitat objectiva, d'incloure aquest nou requeriment per obtenir l'autorització. Els operadors hauran de complir òbviament amb aquesta i la resta de normativa aplicable, però no es tracta d'una qüestió vinculada amb l'activitat que es objecte d'autorització.

Pel que fa a la sol·licitud del Comitè d'empresa relativa a que aquelles empreses habilitades a altres municipis de l'Estat, sí que els hi calgui tenir infraestructura i espais de contractació ubicats a la ciutat de Barcelona per poder prestar serveis funeraris, cal advertir que, en cas

d'estimar-se, s'estaria vulnerant el principi d'eficàcia nacional de les autoritzacions recollit expressament a la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior (la "**Directiva de Serveis**").

En particular, l'article 10 de la Directiva de Serveis indica que:

"La autorización deberá permitir al prestador acceder a la actividad de servicios o ejercerla en la totalidad del territorio nacional[...]"

Per tant, necessàriament s'ha de desestimar aquesta particular al·legació del Comitè d'empresa donat que, en cas d'acceptar-la, l'Ajuntament estaria exigint un requisit addicional (i.e. l'establiment permanent a Barcelona) a aquelles empreses que, prèviament, ja han estat habilitades en els seus respectius municipis lo que, en atenció a l'article anteriorment transcrit, seria contrari a l'ordenament jurídic.

Així doncs, es desestima aquesta al·legació.

Per últim, també es desestima la proposta del Comitè d'empresa d'incorporar un nou apartat a l'article 9 pel qual s'estableixi que les empreses que vulguin accedir a prestar serveis funeraris "*han d'acreditar que disposen del personal qualificat per dur a terme les tasques que deriven de l'acondiciament higiènic i la cura del difunt*".

La principal raó de la desestimació d'aquesta proposta és que, el fet de comptar amb el personal idoni i suficient per tal de prestar correctament el servei, més enllà de la cura i l'acondiciament higiènic del difunt, és una exigència prevista a l'article 18 de l'Ordenança de Serveis Funeraris pel qual es regulen els mitjans personals mínims amb els que han de comptar les empreses funeràries. Així doncs, considerant que, en aquest sentit, l'acreditació de comptar amb personal idoni i suficient es considera un element mínim amb el que han de comptar les empreses funeràries, no es considera adient incloure'l com un requisit previ per obtenir l'autorització.

A més a més, establir aquesta condició com un requisit per obtenir l'autorització seria certament incongruent, donat que no tindria sentit haver de comptar amb un personal concret per realitzar una activitat l'exercici de la qual encara no ha estat autoritzat.

Per tot lo anterior, es desestima aquesta al·legació.

3. Sobre el "**funcionament**" de l'activitat

Com a tercera al·legació, el Comitè d'empresa proposa, en relació amb l'article 17 de l'Ordenança de Serveis Funeraris, que en aquest article s'inclouï "*l'obligació d'acomplir la legislació laboral vigent i no vulnerar els drets dels treballador/es en qualsevol matèria*".

En aquest sentit, resulta precís advertir que la remissió a la normativa laboral no estaria justificada atès que l'article 17 de l'Ordenança de Serveis Funeraris fa referència al funcionament de l'activitat i no al funcionament dels operadors funeraris com a tal que són els qui, en última instància, haurien de complir amb la legislació laboral. A més a més, i, en qualsevol cas, el compliment de la legislació laboral per part dels operadors funeraris ja ve exigida, amb caràcter general, pel Reial Decret Legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors.

Per tot l'exposat anteriorment, es desestima aquesta al·legació.

4. Sobre la "**conducció del cadàver dins del terme municipal i el trasllat de cadàvers**"

Com a quarta al·legació, el Comitè d'empresa proposa que s'inclouï un nou punt a l'article 21 pel qual es regula la "*conducció del cadàver dins del terme municipal i trasllat de cadàvers*".

En particular, el Comitè d'empresa sol·licita que s'inclouï un altre apartat en el que "*s'especifiqui clarament que l'empresa funerària garantirà en tot moment la integritat, vigilància i cura del difunt durant el temps que es trobi sota la seva custòdia*".

En aquest sentit, cal advertir que l'Ordenança de Serveis Funeraris no pot preveure una obligació que no ha estat prèviament prevista en una norma amb rang de llei.

Així doncs, i tenint en compte que la Llei de Serveis Funeraris no preveu aquesta obligació, no resulta oportú establir que les empreses funeràries garanteixin en tot moment la integritat, vigilància i cura del difunt durant el temps que es trobi sota la seva custòdia.

En qualsevol cas, cal entendre que l'article 18b) i c) de l'Ordenança de Serveis Funeraris, que garanteix una prestació adequada i de qualitat dels serveis funeraris, compleix amb el que demana el Comitè d'Empresa en aquest punt. A més, el compliment del que es preveu en els referits apartats de l'article 18 de l'Ordenança de Serveis Funeraris és objecte de

control i inspecció municipal d'acord amb el règim d'intervenció i sancionador previst a l'Ordenança de Serveis Funeraris.

En aquest sentit, l'apartat 1.c) de l'article 35 estableix com a infracció molt greu "*infringir les normes sanitàries o els Reglaments o les Ordenances municipals i provocar, així, una situació de risc per a les condicions sanitàries de la població*".

Per l'exposat, es desestima aquesta al·legació.

5. Sobre el "règim jurídic sancionador"

En cinquè lloc, el Comitè d'empresa indica que el règim jurídic sancionador previst a l'article 34 de l'Ordenança de Serveis Funeraris hauria d'incloure la possibilitat que les entitats prestadores dels serveis funeraris puguin ser sancionades per la vulneració dels drets dels treballadors.

De nou, aquesta al·legació ha de ser desestimada donat que una ordenança no pot establir sancions en matèria laboral.

En particular, i en virtut de l'article 1 del Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, pel que s'aprova el text refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Ordre Social, les sancions en matèria laboral han d'estar tipificades o bé en el Reial Decret esmentat, o bé en les lleis de l'ordre social. Així, el seu tenor literal indica que:

*"1. Constituyen **infracciones administrativas en el orden social** las acciones u omisiones de los distintos sujetos responsables **tipificadas y sancionadas en la presente Ley y en las leyes del orden social.**" (destacat nostre)*

Per tant, tenint en compte que l'Ordenança de Serveis Funeraris no es tracta (i)ni d'una norma de l'ordre social ni (ii) en qualsevol cas, d'una norma amb rang de llei, no pot establir sancions en matèria laboral.

Per tot l'anterior, es desestima aquesta al·legació.

6. Sobre les "infraccions"

Per últim, el Comitè d'empresa proposa que s'inclogui com a un supòsit "*d'infracció molt greu l'incompliment de les normatives laborals vigents o la vulneració dels drets dels treballadors/es*".

En relació amb la resposta a aquesta al·legació, ens remetem a lo ja exposat en l'apartat anterior. És a dir que, l'Ordenança de Serveis Funeraris no pot establir infraccions en matèria laboral per no ser ni una norma amb rang de llei ni una norma de l'ordre social.

Per tant, es desestima l'al·legació plantejada pel Comitè d'empresa.

Barcelona, 10 de novembre de 2017.

Director d'Empreses, Entitats Municipals i Recursos